



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 30 nëntor 2018  
Nr. ref.:RK 1291/18

## AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

**rastin nr. KI64/18**

Parashtrues

**Hasan Maxhuni**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 234/2017, të 14 dhjetorit 2017**

## GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare  
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar  
Bekim Sejdiu, gjyqtar  
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare  
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare  
Safet Hoxha, gjyqtar  
Radomir Laban, gjyqtar  
Remzie Istrefi-Peci, gjyqtare dhe  
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

### Parashtruesi i kërkesës

- Kërkesa është parashtruar nga Hasan Maxhuni, me vendbanim në Fushë-Kosovë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), të cilin e përfaqëson Agon Rexhaj, avokat nga Fushë-Kosova.

## **Vendimi i kontestuar**

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Supreme), Rev. nr. 234/2017, të 14 dhjetorit 2017, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 18 janar 2018.

## **Objekti i çështjes**

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kérkesës pretendon shkeljen e të drejtave të garantuara me nenin 31, paragrafi (1) dhe (2) [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 49 [E drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

## **Baza juridike**

4. Kérkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenin 22 [Procedimi i kérkesës], nenin 47 [Kérkesat individuale] të Ligjit për Gjykaten Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata) miratoi në seancën administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershori 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrimit të kérkesës, Gjykata i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

## **Procedura në Gjykaten Kushtetuese**

6. Më 3 maj 2018, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykaten Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
7. Më 20 maj 2018, Kryetarja e Gjykates caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi.
8. Më 8 qershori 2018, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykates Supreme.
9. Më 8 qershori 2018, Gjykata kerkoi informata nga Gjykata Themelore në Prishtinë, përkitazi me datën e pranimit të Aktvendimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 234/2017, të 14 dhjetorit 2017.
10. Më 16 qershori 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Almiro Rodrigues dhe Snezhana Botusharova. Më 26 qershori 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.

11. Më 26 qershor 2018, Gjykata Themelore në Prishtinë informoi Gjykatën se Aktvendimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 234/2017, të 14 dhjetorit 2017, parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 18 janar 2018.
12. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj; Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
13. Më 22 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar raportues.
14. Më 18 tetor 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi Kolegjin e ri shqyrtaues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gérxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Nexhmi Rexhepi.
15. Më 5 nëntor 2018, Kolegji shqyrtaues e shqyrtoi raportin e gjyqtares raportuese dhe njëzëri i rekmandoit Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

### **Përbledhja e faktave**

16. Parashtruesi i kërkesës nga viti 1975 ka qenë në marrëdhënie të punës në kohë të pacaktuar, në pozitën e teknikut të makinerisë, në Ndërmarrjen Publike Hekurudhat Beograd, me seli në Fushë-Kosovë.
17. Pas vitit 1999 formohet ndërmarrja e re Hekurudhat e Kosovës “Trainkos” UNMIK (në tekstin e mëtejmë: Hekurudha), e cila nuk ka qenë në gjendje t’i merrte të gjithë punëtorët që kishin punuar më herët në Hekurudhë.
18. Më 26 maj 2000, Hekurudha miratoi Direktivën për kategorizimin e vendeve të punës, me të cilën parashikohet marrja e 524 punëtorëve me orar të plotë të punës (lista aktive) në marrëdhënie të përherershme të punës dhe 350 punëtorëve në asistencë (lista rezervë) në marrëdhënie të punës me kohë të caktuar (të gjithë ish-punëtorët e Ndërmarrjes Publike Hekurudhat Beograd).
19. Parashtruesi i kërkesës është marrë si punëtor në asistencë (lista rezervë), të cilët pranojnë kompensimin mujor prej 50 DM pasi që nuk janë të angazhuar në punë.
20. Më 28 shkurt 2001, Hekurudha në bashkëpunim me Organizatën Ndërkombëtare për Migracion lëshoi një njoftim publik me të cilin njoftohen punëtorët në asistencë (lista rezervë) se programi i tyre i angazhimit ka përfunduar më 31 dhjetor 2000, dhe se i njëjti nuk do të vazhdohet më tej.
21. Me këtë njoftim, ftohen të gjithë punëtorët nga lista rezervë që të marrin pjesë në programin për rikualifikim dhe njëkohësisht njoftohen se ata që nuk marrin pjesë në rikualifikim e kanë të drejtën për një paushall monetar në shumë prej 250 DM.
22. Më 9 mars 2001, parashtruesi e nënshkroi një letër shoqëruese me të cilën konfirmohet se ai e ka pranuar një paushall monetar në shumë prej 250 DM, njëkohësisht thuhet se me pranimin e kësaj pagese obligohet të largohet nga

çdo shërbim në Hekurudhë, dhe se e ka të qartë se marrëveshja për angazhimin e tij si punëtor në asistencë (lista rezervë) ka skaduar në muajin dhjetor të vitit 2000.

23. Më 14 gusht 2001, parashtruesi i kërkesës i është drejtuar me kërkesë Bordit të Hekurudhës, nga e cila ka kërkuar një kopje të vendimit për shkëputjen e marrëdhënies së punës. Parashtruesi i kërkesës nuk ka pranuar asnje përgjigje nga Bordi në fjalë lidhur me kërkesën e tij.
24. Më 29 gusht 2001, parashtruesi i kërkesës parashtrroi padinë në Gjykatën Komunale në Prishtinë, kundër Hekurudhës. Në padinë e tij, parashtruesi i kërkesës kërkoi që Gjykata Komunale në Prishtinë t'iа vërtetojë marrëdhënien e tij të punës në kohë të pacaktuar tek Hekurudha dhe që gjykata ta detyrojë Hekurudhën që parashtruesin e kërkesës ta kthejë në vendin e mëparshëm të punës.
25. Më 20 qershor 2002, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesëpadinë e precizuar.
26. Më 16 shtator 2002, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin C1. nr. 384/2001, aprovoi, si të bazuar, padinë e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi se parashtruesi i kërkesës ka qenë në marrëdhënie pune në kohë të pacaktuar, tek Hekurudha. Për më tepër, Gjykata Komunale në Prishtinë e detyroi Hekurudhën që parashtruesin e kërkesës ta kthejë në vendin e mëparshëm të punës dhe detyrat e punës, që i përgjigjen përgatitjes së tij profesionale, me të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës, duke filluar nga 1 korriku 2001, në afat prej 8 (tetë) ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e ekzekutimit me forcë.
27. Më 9 dhjetor 2002, Hekurudha paraqiti ankesën në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 384/2001, duke theksuar se parashtruesi, më 9 mars 2001, nënshkroi një letër shoqëruese me të cilën konfirmon se ka pranuar paushallin monetar në shumë prej 250 DM dhe njëkohësisht pranon se me këtë pagesë obligohet të largohet nga shërbimi në Hekurudhë. Më tej, theksoi se Hekurudha nuk ka mundur t'i merrte të gjithë punëtorët që kishin punuar më herët sepse infrastruktura hekurudhore ishte shkatërruar.
28. Më 13 dhjetor 2003, parashtruesi i kërkesës paraqiti përgjigjen ndaj ankesës.
29. Më 28 qershor 2005, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin Ac. nr. 6/2003, aprovoi ankesën e Hekurudhës si të bazuar dhe prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 384/2001, të 16 shtatorit 2002 dhe vendosi që çështja t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim.
30. Më 5 dhjetor 2007, Hekurudha paraqiti në Gjykatën Themelore në Prishtinë një parashtresë me të cilën kërkoi që padia e parashtruesit të hidhet poshtë sepse është parashtruar jashtë afatit.
31. Më 25 mars 2008, parashtruesi i kërkesës paraqiti në Gjykatën Themelore në Prishtinë përgjigjen ndaj parashtresës së Hekurudhës.

32. Më 16 prill 2008, Gjykata Komunale në Prishtinë, me Aktgjykimin C1. nr. 222/2005, refuzoi si të pabazuar padinë e parashtruesit të kërkesës për kthim në punë.
33. Më 24 dhjetor 2008, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesën në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë, kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 222/2005.
34. Më 26 dhjetor 2008, parashtruesi i kërkesës paraqiti plotësimin e ankesës së lartpërmendur në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë.
35. Më 4 dhjetor 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë, me Aktvendimin Ac. nr. 106/2009, e aprovoi si të bazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1. nr. 222/15, të 16 prillit 2008 dhe vendosi që çështja t'i kthehet për herë të dytë gjykatës së shkallës së parë për rigjykim.
36. Më 28 tetor 2013, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesëpadinë e precizuar.
37. Më 14 janar 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 3413/12, e aprovoi, si të bazuar, padinë e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi se parashtruesi i kërkesës ka qenë në marrëdhënie të punës në kohë të pacaktuar tek Hekurudha. Përveç kësaj, Gjykata Komunale në Prishtinë detyroi Hekurudhën që paditësin ta kthejë në vendin e mëparshëm të punës dhe në punët dhe detyrat e punës që i përgjigjen përgatitjes së tij profesionale, me të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës, duke filluar prej 1 korrikut 2001, në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga data e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënrim të përmbarimit me dhunë. Me të njëtin aktgjykim, Gjykata e detyroi Hekurudhën t'i paguajë shpenzimet e procedurës në shumë prej 830 euro.
38. Më 14 shkurt 2014, Hekurudha paraqiti në Gjykatën e Apelit të Kosovës ankesën kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, C. nr. 3413/12, duke theksuar se parashtruesit të kërkesës i është ndërprerë marrëdhënia e punës në vitin 1997, dhe se pas luftës ka qenë i angazhuar në kohë të caktuar si punëtor në asistencë (lista rezervë) tek Hekurudha, si dhe që parashtruesi e kishte paraqitur padinë jashtë afatit kohor.
39. Më 19 korrik 2017, Gjykata e Apelit e Kosovës, me Aktvendimin Ac. nr. 2141/2014, e aprovoi, si të bazuar, ankesën e Hekurudhës dhe e prishi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore të Prishtinës, C. nr. 3413/12, të 14 janarit 2014, dhe me të njëtin aktgjykim, Gjykata e Apelit e Kosovës e hodhi poshtë, si të palejuar, padinë e parashtruesit të kërkesës për shkak ishte paraqitur jashtë afatit.
40. Gjykata e Apelit, ndër të tjera, arsyetoi:

*“Me ankesën e të paditurës është kontestuar aktgjykimi i shkallës së parë duke theksuar se paditësi nuk i ka plotësuar kushtet për mbrojtje gjyqësore, përfaktin se padinë e ka ushtruar pas afatit të paraparë, e gjykata duke vlerësuar pretendimet ankimore si dhe provat në shkresat e*

*lëndës ka gjetur se më të drejtë ceket në ankesë se padia e paditësit është ushtruar jashtë afatit ligjor, e kjo për faktin se duke pas parasysh se paditësi ndaj letrës shoqëruar të datës 09.03.2001 nuk ka ushtruar kundërshtim dhe nuk e ka shfrytëzuar të drejtën që në afatin ligjor pas datës 09.03.2001 të kërkoj mbrojtjen e të drejtave nga marrëdhënia e punës te e paditura, por i njëjtë padinë në gjykatë e ka ushtruar me datë 29.08.2001-jashtë afatit ligjor. Në dispozitën e nenit 178 al.1 te Ligji mbi të Drejtat Themelore nga Marrëdhënia e Punës është paraparë "Punëtori mund të ushtroj kërkesë për mbrojtjen e të drejtave të tij në afat prej 15 ditësh nga dita kur ka kuptuar për shkeljen e të drejtave të tij e nëse organi kompetent të cilit iu ka drejuar nuk bie vendim, në afat prej 15 ditësh nga dita e ushtrimi të kërkesës punëtori ka të drejtë që në afatin tjetër prej 15 ditësh të kërkoj mbrojtjen në Gjykatë", e sipas kësaj dispozite ligjore paditësi nuk i ka plotësuar kushtet për mbrojtje ligjore pasi që padinë e ka ushtruar me vonesë prej më shumë se pesë muaj, e nga kjo arsyre kjo gjykatë vlerëson se padia e paditësit është e palejuar për shkak e lëshimit të afatit, e nga shkaqet e cekura më lart nuk është e mundur të veprohet sipas padisë së paditësit, pasi që me lëshimin e afateve të caktuara me ligj, e njëjtë është e palejuar në kuptim të dispozitave të nenit 391 të LPK-së".*

41. Më 4 shtator 2017, parashtruesi ushtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 2141/2014, të 19 korrikut 2017.
42. Më 14 dhjetor 2017, Gjykata Supreme e Kosovës, përmes Aktvendimit Rev. nr. 234/2017, refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për revizion.
43. Për më tepër, Gjykata Supreme në aktvendimin e saj arsyetoi:

*"[... Gjykata Supreme vlerëson si të drejtë dhe të ligjshëm qëndrimin e gjykatës së shkallës së dytë pasi që paditësi ka humbur afatin për të kërkuar mbrojtje gjyqësore në kuptim të nenit 83 të Ligjit për të Drejtat Themelore nga Marrëdhënia e Punës (Gazeta Zyrtare e RSFJ-së 60/89) e cila në atë kohë ka qenë e aplikueshme sipas Regullores së UNMIK-ut 1999/24. Në dispozitën e nenit 83 par. 1 të ligjit në fjalë është përcaktuar se punëtori i cili nuk është i kënaqur me vendimin definitiv të organit kompetent në organizatë ose në qoftë se ky organ nuk merr vendim brenda 30 ditëve nga dita e paraqitjes së kërkesës përkatësisht kundërshtimit ka të drejtë që në afatin e ardhshëm prej 15 ditësh të kërkojë mbrojtje gjyqësore e të drejtave të veta para gjykatës kompetente. Paditësi këtë afat e ka humbur dhe gjykata e shkallës së dytë me të drejtë ka vepruar kur ka hedhur si të palejuar padinë e paditësit [...]"*

#### **Pretendimet e parashtruesit të kërkesës**

44. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme ia kanë shkelur të drejtën e garantuar me nenin 31, paragrafi (1) dhe (2) të Kushtetutës, sepse a) nuk i është ofruar mbrojtja e barabartë e të drejtave para gjykatës dhe b) i kanë zvarritur procedurat dhe nuk kanë vendosur brenda afatit të arsyeshëm, duke arsyetuar në këtë mënyrë:

### **a) Mbrojtja e barabartë e të drejtave para gjykatës**

*“... i është mohuar mbrojtja e të drejtave para gjykatave, Gjykata nuk e ka marrë parasysh se ndërprerja e marrëdhënies së punës është në kundërshtim me legjislacionin në fuqi. Ndërprerja e marrëdhënies së punës i është bërë pa akt juridik, vetëm me Njoftimin e dt. 9.03.2001, kjo e drejtë i është mohuar ankuesit duke mos i mundësuar barazi , gëzim të të drejtave dhe lirive të parapara me Konventën Europiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut”.*

### **b) Vendosja brenda një afati të arsyeshëm**

*“Neni 31, pika 2 e Kushtetutës së Republikës së Kosovës, parasheh gjykimin e drejtë në afat të arsyeshëm. Nëse i referohemi shkresave të lëndës prej padisë bazë e cila është paraqitur më 29.08.2001 dhe aktvendimit të Gjykatës Supreme të datës: 14.12.2017 vërtetohet se ankuesit nuk i është mundësuar zgjidhja e çështjes në afat të arsyeshëm”.*

45. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme, gjithashtu, e kanë shkelur edhe nenin 49 [E drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës, për shkak se:

*“E drejta e punës është e drejta më e rëndësishme ekonomiko-sociale, sepse me këtë të drejtë sigurohet siguria ekonomiko-sociale, ekzistencë dinjitoze e njeriut. Duke pasur parasysh se ankuesi është larguar nga puna pa akt juridik i cili është vënë në lajthim nga Hekurudhat e Kosovës me nënshkrimin e njoftimit, i cili në aspektin juridik nuk mund të llogaritet akt juridik me pjesët përbërëse të tij, Gjykata e Apelit e Kosovës dhe Gjykata Supreme e Kosovës nuk e kanë marrë parasysh këtë fakt dhe kanë vendosur në dëm të ankuesit ...”.*

46. Parashtruesi i kërkesës, gjithashtu, pretendon se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme e kanë shkelur nenin 54 të Kushtetutës, duke arsyetur:

*“... veprimi i Hekurudhës së Kosovës ka qenë në kundërshtim me legjislacionin në fuqi, e cila e ka vu në lajthim me nënshkrimin e njoftimit dhe kjo është vërtetuar dy herë. Njëherë nga ish-Gjykata Komunale në Prishtinë me Aktgjykim C. nr. 384/2001 dhe me Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, C. nr. 3413/12, ... Gjykata Supreme ka bërë shkelje kushtetuese nga nen 54 i Kushtetutës duke mos i ofruar mbrojtje gjyqësore të të drejtave kushtetuese”.*

47. Në fund, parashtruesi kërkon nga Gjykata:

*“... të vlerësojë kushtetutshmërinë e Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 234/2017 dhe [...] të nxjerrë aktgjykim me të cilin e shfuqizon vendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 234/2017 dhe vërteton se Hasan Maxhunit i janë shkelur të drejtat nga marrëdhënia e punës, të drejta këto të garantuara në bazë të nenit 49 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”.*

## Pranueshmëria e kërkesës

48. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të parapara më tej me Ligj dhe të përcaktuara me Rregullore të punës.

49. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksi i dëshiron ta kontestojnë] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*

[...]

*7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shtuar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

[...]

50. Gjykata gjithashtu vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, siç specifikohet më tej në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47  
[Kërkesa individuale]

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.*

*2. Individ mund të ngrë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shtuar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48  
[Saktësimi i kërkesës]

*“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.*

Neni 49  
[Afatet]

*“Kërkesa parashtron brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.*

51. Për sa i përket përbushjes së kritereve të mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; ka shtetur mjetet juridike në

dispozicion; ka specifikuar aktin e autoritetit publik të cilin e konteston në Gjykatë dhe ka dorëzuar kërkesën në kohë.

52. Megjithatë, Gjykata shqyrton gjithashtu nëse parashtruesi i kërkesës ka përbushur kriterin e pranueshmërisë të përcaktuar me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, që përcakton:

*“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk e mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

53. Në këtë rast, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktvendimin e kontestuar të Gjykatës Supreme i janë shkelur të drejtat kushtetuese të garantuara me nenin 31, paragrafi (1) dhe (2) [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtimit të Profesionit] dhe nenin 54 [Mbrojtja gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.

***Sa i përket pretendimit të parashtruesit për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës***

**a) Mbrojtja e barabartë e të drejtave para Gjykatës**

54. Parashtruesi i kërkesës në thelb i arsyeton këto pretendime se “... ndërprerja e marrëdhënies së punës është bërë pa akt juridik, vetëm me Njoftimin e dt. 09.03.2001, kjo e drejtë i është mohuar ankuesit duke mos i mundësuar barazi ...”.

55. Gjykata vëren se këto pretendime të parashtruesit janë arsyetuar në detaje me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 2141/2014, e cila vërtetoi se:

*“Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi pas përfundimit të luftës të vitit 1999 nuk ka qenë i sistemuar në punë te e paditura, por i njëjti në marrëveshje me të paditurën ka qenë i përfshirë në listën e punëtorëve në asistencë dhe i njëjti më datë 09.03.2001 me nënshkrimin e tij pranon se e ka lexuar letrën shoqëruese të paditurës të datës 1 shkurt 2001, e që e ka konfirmuar se marrëveshja në asistencë sociale ka përfunduar në fund të dhjetorit të vitit 2000, duke theksuar se pranon që kjo pagesë nga asistenca sociale i mundëson dhe e obligon ta lëshoj shërbimin në Hekurudhat e Kosovës, si dhe ka pranuar se e ka lexuar letrën e informimit nga IOM, e cila i sqaron kushtet nën të cilat paditësi është emëruar të marrë pjesë në programin për trajnim”.*

56. Gjykata vëren se Gjykata e Apelit vërtetoi se parashtruesi “nuk ka qenë i sistemuar në punë te e paditura” dhe se vetë parashtruesi “pranon që kjo pagesë nga asistenca sociale i mundëson dhe e obligon ta lëshoj shërbimin në Hekurudhat e Kosovës”.
57. Gjykata përsërit se e drejta për gjykim të drejtë e garantuar me nenin 6 të KEDNJ-së dhe nenin 31 të Kushtetutës përfshin të drejtën e palëve në dëgjim dhe të paraqesin vërejtjet të cilat i konsiderojnë relevante për rastin e tyre. Prandaj, në këtë të drejtë mund të mbështetet secili person i cili konsideron se

ndërhyrja në ushtrimin e njërsës prej të drejtave të tij civile është e paligjshme dhe ankohet se nuk ka pasur mundësinë ta paraqes kërkesën në gjykatën e cila i plotëson kushtet nga nen 6, paragrafi 1 (Shih, *Cañete de Goñi kundër Spanjës*, nr. 55782/00, paragrafi 34, GJEDNJ, 2002 VIII me referencat e mëtutjeshme). Një element tjetër i konceptit më të gjerë të “gjykit të drejtë” në kuptim të kësaj dispozite është parimi i barazisë së armëve, i cili kërkon “ekuilibër të drejtë” ndërmjet palëve: secilës palë duhet t’i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur rastin e saj, në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis-à-vis* kundërshtarit të saj (Shih, ndër të tjera, *Gorraiz Lizarraga dhe të tjerët kundër Spanjës*, nr. 62543/00, paragrafi 56, GJEDNJ, 2004-III).

58. Në bazë të shtjellimeve të lartcekura, Gjykata konkludon se gjatë procedurës parashtruesi e ka pasur mundësinë e dëgjimit lidhur me faktet dhe vërejtjet relevante për rastin e tij; se parashtruesi nuk ka ofruar dëshmi se ka pasur ndërhyrje të paligjshme; se ka pasur mundësinë ta paraqes rastin para gjykatës; se nuk ka ofruar dëshmi se ka qenë në disavantazh të konsiderueshëm *vis-a-vis* palës së tij kundërshtare.
59. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk i ofroi Gjykatës provat me të cilat do të kishte kontestuar një arsyetim të tillë të Gjykatës së Apelit. Prandaj, Gjykata konsideron se pretendimet e tij lidhur me këto pohime janë qartazi të pabazuara.

#### **b) Vendorsja brenda një afati të arsyeshëm**

60. Fillimisht, Gjykata vë në dukje se nen 6.1 i Konventës kërkon nga shtetet kontraktuese që të organizojnë sistemet e tyre ligjore, në mënyrë të atillë që autoritetet kompetente të përbushin kërkesat e nenit në fjalë, duke përfshirë edhe detyrimin për të dëgjuar çështjet brenda një kohe të arsyeshme, dhe nëse është e nevojshme, t’i bashkojnë procedurat, t’i pezullojnë ato, apo edhe të hedhin poshtë vendimet për procedura të reja (për më tepër, shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, në rastin *Luli dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, të 1 prillit 2014, ankimet nr. 64480/09, 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129/12 dhe 31355/09, paragrafi 91).
61. Sa i përket shtrirjes në kohë të procedurave, Gjykata merr parasysh kriteret e përcaktuara në Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ), në rastin *Tomažič kundër Slovenske*, të 2 qershorit 2008), ankim nr. 38350/02, paragrafi 54, ku përcaktohet si në vijim: “*Sa i përket arsyeshmërisë së zgjatjes së procedurave, [GJEDNJ] thekson se kjo duhet të vlerësohet në drithën e rrethanave të rastit dhe duke pasur parasysh kriteret në vijim: kompleksitetin e rastit, sjelljen e parashtruesit të kërkesës dhe autoriteteve relevante, si dhe çfarë ishte në pyetje për parashtruesin në këtë mosmarrëveshje*”.
62. Sipas nenit 6, paragrafit (1) të Konventës, llogaritja e procesit, shtrirjes në kohë të procedurave, fillon në momentin kur gjykata kompetente vihet në lëvizje me kërkesë të palëve për vendosjen e një të drejte apo interesit legjitim të pretenduar (Shih rastin *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë*, GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 64, shih gjithashtu rastin *Poiss kundër Austrisë*,

GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 50). Ky proces konsiderohet i përfunduar me nxjerrjen e një vendimi gjyqësor përfundimtar nga autoriteti kompetent i drejtësisë (Shih, *Eckle kundër Republikës Federale të Gjermanisë*, GJEDNJ, të 15 korrikut 1982, aplikimi nr. 8130/78, paragrafi 74).

63. Në këtë rast, Gjykata vëren se procedura ka filluar më 29 gusht 2001 me paraqitjen e padisë dhe ka përfunduar me nxjerrjen e aktvendimit nga ana Gjykatës Supreme, më 14 dhjetor 2017.
64. Nga shkresat e lëndës të dorëzuara nga parashtruesi i kërkesës në Gjykatë, rezulton se gjatë zhvillimit të procedurës, Gjykata Komunale në Prishtinë ka mbajtur 10 (dhjetë) shqyrtime kryesore për ta vërtetuar gjendjen faktike dhe për t'iu përgjigjur kërkesave të palëve sipas parashtresave të ndryshme.
65. Më tej, Gjykata vëren se ka pasur edhe mjaft shqyrtime të cilat janë shtyrë nga Gjykata Themelore për shkak të sjelljeve të vetë palëve dhe këto zvarritje nuk mund t'i atribuohen gjykatës.
66. Gjykata pastaj konstaton se gjatë zhvillimit të procedurës gjykatat e rregullta kanë qenë të detyruara të përgjigjen në një numër të madh të parashtresave (ankesave, përgjigjeve ndaj ankesave, padive, përgjigjeve ndaj padive), numri i të cilëve gjatë procedurës ka qenë gjithsej 11 (njëmbëdhjetë).
67. Më tej, Gjykata vëren se edhe vetë sjellja e parashtruesit të kërkesës ka kontribuar në zvarritjen e procedurës, duke qenë se kërkesëpadinë e tij ai e kishte precizuar dhe dorëzuar në gjykatën e shkallës së parë, më 28 tetor 2013. Nga ky moment gjykata e shkallës së parë konsideroi se ishin plotësuar të gjitha kushtet për vendimmarrje meritore.
68. Gjithashtu, Gjykata rikujton se në këtë periudhë kohore, janë nxjerrë 3 (tri) aktgjykime nga gjykata e shkallës së parë, 3 (tri) vendime edhe nga Gjykata e Apelit, si dhe 1 (një) vendim nga Gjykata Supreme.
69. Gjykata përsërit se procedura në gjykatat e rregullta ka filluar më 29 gusht 2001 dhe ka përfunduar me nxjerrjen e aktvendimit nga Gjykata Supreme më 14 dhjetor 2017. Shikuar në tërësi, nga vënia në lëvizje e gjykatës së shkallës së parë nga parashtruesi i kërkesës, e deri në përfundimin e procedurës para gjykatave të rregullta janë zhvilluar gjithsej 27 (njëzetë e shtatë) veprime procedurale, të cilat zgjatën 16 (gjashtëmbëdhjetë) vjet e 9 (nëntë) muaj.
70. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se parashtruesit e kërkesave kanë të drejtë të ndjekin të gjithë hapat procedural të vënë në dispozicion nga ligjet në fuqi. Megjithatë, parashtruesit duhet të kenë parasysh pasojet në rast se mjetet ligjore të shfrytëzuara mund të ndikojnë në shtyrjen në kohë në lidhje me përfundimin e procedurave (Shih, rastin *McFarlane kundër Irlandës*, GJEDNJ, të 10 shtatorit 2010, aplikimi nr. 31333/06, paragrafi 148).
71. Për më tepër, Gjykata konsideron se sjellja e parashtruesve përbën një fakt objektiv që nuk mund t'u atribuohet gjykatave dhe që duhet marrë parasysh në konstatimin, nëse procedurat vazhduan më gjatë se sa afati i arsyeshëm që kërkijnë dispozitat e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës (Shih

rastin *Eckle kundër Gjermanisë*, GJEDNJ, aplikimi nr. 8130/78, Aktgjykimi i 15 korrikut 1982, paragrafi 82). Palët në procedurë janë plotësisht të barabarta në përdorimin e mjeteve ligjore të vëna në dispozicion nga ligji, nëse qëllimi i tyre është rivendosja e një të drejtë të pretenduar.

72. Gjkata, në dritën e rrethanave të këtij rasti, duke marrë parasysh ndërlíkueshmërinë e çështjes; sjelljen e parashtruesit dhe të paditurës dhe interesat legitime të tyre; si dhe detyrimet e veçanta procedurale që gjykatat e rregullta kanë qenë të detyruara t'i zbatojnë bazuar në ligjet në fuqi, përkizazi me këtë rast konkret, duke vlerësuar veç e veç rrjedhën e procedurave në secilin prej instance gjyqësore, arrin në konkluzion se gjykatat respektive që nga momenti i vënies në lëvizje të tyre ishin aktive.
73. Në lidhje me këtë, Gjkata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk i ka ofruar Gjkatës ndonjë dëshmi lidhur me kundërshtimin e “vonesave të panevojshme” gjatë zhvillimit të procedurave gjyqësore pranë gjykatave të rregullta për ta mbështetur pretendimin e tij për shkeljen e të drejtës për një vendim përfundimtar në kohë të arsyeshme. Andaj, rrjedhimisht Gjkata konsideron se pretendimet e tij në lidhje me këtë pretendim janë qartazi të pabazuara.

***Sa i përket pretendimit të parashtruesit për shkelje të nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës***

74. Në këtë aspekt, Gjkata vëren se në kuptimin e kësaj të drejte konkrete, nen 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] i Kushtetutës, përkufizon një standard që përcakton garancitë dhe të drejtat për të punuar, mundësitetë e punësimit dhe të sigurimit të kushteve të barabarta të punës pa diskriminim, si dhe të drejtën e zgjedhjes së vendit të punës dhe ushtrimit të profesionit në mënyrë të lirë, pa detyrime me forcë. (shih, ndër të tjera, Aktvendimin për papranueshmëri të Gjkatës Kushtetuese, në rastin KI46/15, me parashtrues *Zejna Qosaj*, publikuar më 20 tetor 2015, paragrafi 26).
75. Në këtë kontekst, Gjkata konsideron se pretendimi i parashtruesit të kërkesës për shkeljen e të drejtës në punë duhet kuptuar në dritën e interpretimit të mësipërm. Mbrojtja e të drejtave të punës, në mënyrë specifike është e rregulluar me dispozitat e ligjeve të aplikueshme në Republikën e Kosovës.
76. Në këtë drejtim, Gjkata konsideron se aktvendimi i kontestuar i Gjkatës Supreme në asnjë mënyrë nuk e ndalon parashtruesin e kërkesës të punojë ose të ushtrojë profesionin. Si rrjedhojë, nuk ekziston asgjë në pretendimin e parashtruesit të kërkesës që do të arsyetonte konkludimin se janë shkelur të drejtat e tij kushtetuese të garantuara me nenin 49 të Kushtetutës. (Shih, *mutatis mutandis* Gjkata Kushtetuese, në rastin KI136/14, parashtrues *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2015, paragrafi 34, si dhe rastin KI42/17, me parashtrues *Kushtrim Ibraj*, Aktvendimi për papranueshmëri i 5 dhjetorit 2017, paragrafi 53).
77. Në fakt, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta shkelën të drejtën e tij për punë për arsyen se: “*ankuesi është larguar nga puna pa akt juridik i cili është vënë në lajthim nga Hekurudhat e Kosovës me nënshkrimin*

*e njoftimit, i cili në aspektin juridik nuk mund të llogaritet akt juridik me pjesët përbërëse të tij ...”.*

78. Në lidhje me këtë, Gjykata ripërsërit se parashtruesit të kérkesës i është dhënë mundësia për t'u dëgjuar, për t'i prezantuar faktet në dobi të tij dhe për t'i kundërshtuar provat e disfavorshme të palës kundërshtare. Andaj, Gjykata konkludon se parashtruesi i kérkesës nuk arriti të mbështes pretendimin e tij dhe të vërtetoj në baza kushtetuese se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme ia mohuan të drejtën për punë dhe ushtrim të profesionit.

***Sa i përket pretendimit të parashtruesit për shkelje të nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës***

79. Përkitazi më këtë pretendim, Gjykata vëren se, parashtruesi i kérkesës nuk arsyetozi dhe argumentoi mjafueshëm, si dhe përsë gjykatat e rregullta shkelën të drejtën e tij për mbrojtje gjyqësore të të drejtave të garantuara me këtë dispozitë konkrete të Kushtetutës.
80. Në të vërtetë, parashtruesi i kérkesës argumentoi se: “... *veprimi i Hekurudhës së Kosovës ka qenë në kundërshtim me legjislacionin në fuqi, e cila e ka vënë në lajthim me nënshkrimin e njoftimit dhe kjo është vërtetuar dy herë*”.
81. Për më tepër, Gjykata vëren se këtij pretendimi i është përgjigjur Gjykata e Apelit e cila në aktvendimin e saj, arsyetozi se parashtruesi i kérkesës: “*pranon që kjo pagesë nga asistenca sociale i mundëson dhe e obligon ta lëshoj shërbimin në Hekurudhat e Kosovës*”. Më tej, Gjykata e Apelit arsyetozi se: “... *i njëjti më datë 09.03.2001 me nënshkrimin e tij pranon se e ka lexuar letrën shoqëruese të paditurës të datës 1 shkurt 2001, e që e ka konfirmuar se marrëveshja në asistencë sociale ka përfunduar në fund të dhjetorit të vitit 2000*”.
82. Nga sa u tha më sipër, Gjykata vëren se parashtruesi i kérkesës të njëjtat pretendime të cilave iu janë përgjigjur shkalla e dytë dhe shkalla e tretë i ngriti dhe në këtë Gjykatë. Prandaj, nisur nga ky fakt, Gjykata konsideron se pretendimet e këtilla nuk ngrenë çështje kushtetuese, përkatësisht çështje nga nen 54 i Kushtetutës, por çështje të vërtetimit të fakteve (ligjshmërisë) të cilat bien në fushëveprimin e gjykatave të rregullta, kompetencë e cila ju është dhënë atyre me Kushtetutë.
83. Në këtë kontekst, Gjykata ripërsërit se ajo nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve, dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridiksim i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore, prandaj, nuk mund të veprojë si “*gjykatë e shkallës së katërt*”. (Shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Pekinel kundër Turqisë*, të 18 marsit 2008, nr. 9939/02, paragrafi 53; dhe *mutatis mutandis* në rastin KI86/11, parashtrues i kérkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
84. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet praktikës së GJEDNJ-së, ku është qartësuar se “*është roli i gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe zbatojnë*”

*rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale”* (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz v. Spain* [GC], nr. 30544/96, para. 28).

85. Gjkata Kushtetuese ndërhyr vetëm atëherë kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e rregullta cenojnë të drejtat dhe standardet kushtetuese. Në këto raste, Gjkata nuk bën rivlerësimin e fakteve dhe të rrethanave, apo riinterpretim të ligjeve, por një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksonit të rregullt.
86. Gjkata, konsideron se parashtruesi i kërkësës nuk ka dëshmuar se procedurat në Gjykatën Supreme kanë qenë të padrejta apo arbitrarë, apo që të drejtat dhe liritë themelore të tij të mbrojtura me Kushtetutë janë shkelur, si rrjedhojë e pretendimeve për interpretimin e gabuar të ligjit përkatës. Asnjë çështje kushtetuese nuk është dëshmuar nga parashtruesi i kërkësës. (Shih, rasti i Gjykatës Kushtetuese KI63/16, parashtrues i kërkësës *Astrit Pira*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 gushtit 2016, paragrafi 44; shih gjithashtu rastin KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, parashtrues të kërkësës: *Arben Gjukaj, Rysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendim për papranueshmëri, i 15 nëntorit 2016, paragrafi 62).

## Përfundim

87. Si përbledhje, Gjkata konkludon se argumentet e ngritura në kërkësë nga parashtruesi i kërkësës në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese në të cilat thirret parashtruesi, dhe se ai nuk i ka mbështetur pretendimet e tij për shkeljen e të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë, përkatësisht me nenin 31, 49 dhe 54 të Kushtetutës.
88. Rrjedhimisht, Gjkata konkludon se kërkesa është qartazi e pabazuar mbi baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

## PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të nenit 20 të Ligjit dhe të rregullave 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 10 tetor 2018, njëzëri

### VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazeten Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Radomir Laban



Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi